

ת"פ 19179/07/19 - מדינת ישראל נגד אמין בלעאוי, קווי נפט בע"מ

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 19179-07-19 מדינת ישראל נ' בלעאוי ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת מיכל ברלינר לוי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. אמין בלעאוי 2. קווי נפט בע"מ

החלטה

בפני בקשה לפי סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") במסגרתה טוענים הנאשמים כי לאחר שנשמעה פרשת התביעה בתיק, אין עליהם להשיב לאשמה.

רקע וטענות הצדדים

1. ביום 25/12/18 הוגש כתב אישום שעניינו עבירות מס כנגד הנאשמים: חברת קווי נפט בע"מ (להלן: "החברה" או "הנאשמת") ומנהלה הפעיל, בלעאוי אמין (להלן: "הנאשם"). בכתב האישום נטען כי מחודש דצמבר 2013 עד חודש יולי 2014 ניהלו הנאשמים ספרים כוזבים תוך שרשמו בספרי הנאשמת 63 חשבוניות פיקטיביות על שם חברת פרסטיג'ס לינן בע"מ מבלי שהייתה עסקה כלל בין בעלי החשבוניות החוקיים לבין הנאשמים. סכום החשבוניות הפיקטיביות - 12,332,990 ₪ והמס בגין - 1,881,304 ₪. עוד נטען, כי הנאשמים הגישו 8 דוחות מע"מ תקופתיים כוזבים בהם כללו את החשבוניות הפיקטיביות האמורות, וניכו בגין מס תשומות שלא כדין. (להלן: "כתב האישום הראשון").

2. ביום 8/7/19 הוגש כתב אישום נוסף כנגד שני הנאשמים, שעניינו עבירות מס (להלן: "כתב האישום השני"). בכתב אישום זה, נטען כי מחודש ספטמבר 2016 עד פברואר 2017 ניהלו הנאשמים ספרים כוזבים תוך שרשמו בספרי הנאשמת, 24 חשבוניות פיקטיביות על שם חברת יוצק בונה בע"מ מבלי שהייתה עסקת אמת בין מוציא החשבוניות לבין הנאשמים. סכום העסקאות בחשבוניות הפיקטיביות שנרשמו בספרי הנאשמת - 12,358,506 ₪ והמס בגין - 1,795,680 ₪. בנוסף, כללו בספרי הנאשמת 2 תעודות זיכוי שלא כדין. עוד נטען, כי הנאשמים הגישו 6 דוחות מע"מ תקופתיים כוזבים בהם כללו את החשבוניות הפיקטיביות האמורות, וניכו בגין מס תשומות שלא כדין. עוד נטען, כי הנאשמים רשמו בספרים את התמורה לכאורה בגין החשבוניות הפיקטיביות באמצעות העברות זהב מחשבון הנאשמת לחשבון חברת יוצק בונה בע"מ וכן באמצעות המחאות למנהלה הפעיל, מגיד כחלוני, להוכחת התשלומים משל מדובר בתשלומי אמת. הנאשם ומגיד כחלוני הגיעו יחדיו לפחות 27 פעמים

לסניף הבנק של הנאשמים בו מג'יד כחלוני פרע את ההמחאות שקיבל למזומן והחזיר את המזומן לנאשם.

3. הדיון בכתבי האישום לעיל אוחד.

4. ביום 7/9/22 הסתיימה פרשת התביעה במסגרתה נשמעו 11 עדים והוגשו מסמכים רבים. ביום 8/11/22, טרם שמיעת פרשת ההגנה, הוגשה בקשת הנאשמים להורות על זיכויים בטענה כי אין להשיב לאשמה. נטען בין היתר, כי המאשימה לא הוכיחה ולו לכאורה את העבירות המיוחסות לנאשמים בכתבי האישום; כי הוכח מעבר לכל ספק כי התקיימו עסקאות בין הנאשמת לחברות אשר הנפיקו את החשבוניות; וכי ראיות שונות אשר הוגשו אינן קבילות. בנוסף נטען, כי מחדלי התביעה, לרבות אפליה, אכיפה בררנית ואי ביצוע פעולות מתחייבות כנגד חברת יוצק בונה בע"מ וחברות קשורות נוספות, מחזקים את הטענה בדבר העדר ראיות לכאוריות, ומחייבים את קבלת הבקשה.

5. מנגד הפנתה המאשימה לחומר הראיות הקושר את הנאשמים למיוחס להם, ובכלל זה, חקירות העדים ועדויותיהם בבית המשפט, הליכים משפטיים אשר התנהלו כנגד מפיצי החשבוניות הפיקטיביות לרבות הודאות והרשעות, חשבוניות, תעודות זיכוי, תעודות משלוח, כרטסות, שיקים, דוחות, מאזנים ומסמכים רבים נוספים. עוד הוסיפה כי **לכל הפחות** הונחו בפני בית המשפט ראיות היוצרות את הבסיס הראשוני המעביר את נטל הבאת הראיות אל ההגנה.

דיון והכרעה

6. סעיף 158 לחסד"פ שכותרתו "זיכוי בשל העדר הוכחה לכאורה" קובע כדלהלן:

"נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם ובין מיזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בעניין; הוראות סעיפים 182 ו-183 יחולו גם על זיכוי לפי סעיף זה."

7. על מנת שתתקבל טענת "אין להשיב לאשמה" ויזוכה הנאשם עם תום פרשת התביעה, על בית המשפט להיווכח שאין בחומר הראיות שהונח בפניו, ולו הוכחה לכאורה לאשמה המיוחסת לנאשם בכתב האישום, כך שאף אם יינתן לראיות התביעה מלוא האמון ויוענק להן מלוא המשקל הראייתי-לא יהא בהן לבסס את הרשעת הנאשם.

8. ראו: ע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' רפאל כחלון, לב(1), עמ' 179-180:

"בית-המשפט לא יטה אוזן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב-האישום ראיות

בסיסיות לענין זה אין משמעון כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא כדברי בית-המשפט העליון ב-ע"פ 28/49, [1]. הנ"ל, ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת ראיות (להבדיל מנטל השכנוע) מן התביעה לנאשם."

9. בשלב זה בית המשפט אינו בודק ובוחן בדקדוק אם אכן הוכח לכאורה כל פרט שולי וכל יסוד משני מאלה שהוזכרו באישום [בפרשת העובדות], אלא די בראיות בסיסיות - ולו דלות - לגבי היסודות המרכזיים של האישום ודי במערכת ראיות ראשונית (יעקב קדמי **על סדר הדין בפלילים** (חלק שני, א' תשס"ט-2009), עמ' 1445-1447 (להלן: "קדמי"); ת"פ (י-ם) 48790-07-16 **מדינת ישראל נ' יצחק בריל** (16/1/19), ס' 17).

10. כמו כן, "בשלב זה, משקלן של הראיות אינו רלבנטי והן אינן מאבדות מערכן הלכאורי, גם אם בחומר שהובא בפרשת התביעה קיימות ראיות המחלישות או אף סותרות את אותן ראיות. בעניין זה יצויין, כי הטענה נבחנת, בהנחה שראיות שבאו לחובת הנאשם ואפילו מדובר ב"חלקים" או ב"שברים" של עדות או בראיות העומדות בסתירה לראיות אחרות, תזכנה במלוא האמון ולמשקל הראייתי. באשר למהימנות, בית המשפט רשאי להביע דעתו בעניין זה רק בנסיבות שבהן "שום בית משפט סביר" לא יכול היה לראות בהן בסיס להרשעה" (ת"פ (י-ם) 42751-01-13 **מדינת ישראל נ' זכריא סיאם** (19/10/14), ס' 8; וכן קדמי, עמ' 1450 - 1451).

לגופו של עניין

11. לאחר ששמעתי את פרשת התביעה ועיינתי בחומר הראיות שהונח בפני, אני מוצאת כי בשלב זה עמדה התביעה במבחנים הנזכרים לעיל ובנטל הראשוני המוטל עליה, באופן שיש לחייב את הנאשמים להשיב לאשמה.

12. די אם אמנה את הראיות הבאות:

א. חשבונות של חברת פרסטיג'ס ליין בע"מ (ת/3) ושל חברת ע.ח. יוצק בונה בע"מ (ת/5) במסגרתן פורטו, בין היתר, סוג העבודות שבוצעו, לכאורה.

ב. תעודות זיכוי שהוצאו על ידי חברת ע.ח. יוצק בונה בע"מ (ת/6, ת/7).

ג. כרסות ספק מספרי הנאשמת של חברת פרסטיג'ס ליין בע"מ וחברת ע.ח. יוצק בונה בע"מ (ת/14, ת/15).

ד. הודעות הנאשם מהן עולות סתירות ביחס לחומר הראיות וביחס לגרסאותיו שלו, כאשר על חלק לא מבוטל מן השאלות השיב כי אינו זוכר ולא ידע להשיב.

ה. כתבי אישום, הודאות, הכרעות דין וגזרי דין של מגיד כחלוני, בעל המניות והמנהל בחברת פרסטיג'ס לינ בע"מ ושל מוחמד מאדי, בעל המניות והמנהל בחברת ע.ח. יוצק בונה בע"מ, בדבר הפצת החשבוניות הפיקטיביות לנאשמים נושא כתבי האישום דנן. מפיצי החשבוניות הפיקטיביות לכאורה, הורשעו בהתאם להודאותיהם (ת/73 ו-ת/75 בהתאמה).

ו. הודעותיו של מגיד כחלוני, מפיץ החשבוניות הפיקטיביות של חברת ע.ח. יוצק בונה בע"מ לכאורה, תמכו בטענה כי הוציא חשבוניות פיקטיביות לנאשמים מבלי שעמדו בבסיסן עסקאות אמת וכן הוציא תעודות זיכוי, כאשר התמורה שקיבל הוחזרה לנאשם. הדברים אמורים על אף הגרסאות השונות שעלו במסגרת הודעותיו.

ז. עימותים שבוצעו, בין היתר, בין הנאשם לבין מפיצי החשבוניות. בעימות שנערך עם מגיד כחלוני-עלה כי מגיד מסר חשבוניות מס לנאשם; כי הוציא חשבוניות זיכוי כשלא קיבל תשלום וכי לאחר קבלת תשלום הוציא חשבוניות חדשות. הנאשם מנגד, טען כי לא קיבל חשבוניות זיכוי. בהמשך ציין מגיד כי לא סיפק לנאשם את הסחורה בגין החשבוניות.

ח. מנגד, לא נמצאו תעודות משלוח המבססות את העסקאות אשר בבסיס החשבוניות שנמסרו לכאורה לנאשם. קיימים מזכרים המפרטים פניות החוקרים לנאשם וניסיונותיהם לקבל את תעודות המשלוח או אסמכתאות אחרות המבססות את קיומן של עסקאות ביחס לאותן חשבוניות וכן תשובת רואה החשבון ממנה עולה כי לכאורה אין לנאשם תעודות משלוח (ת/9, ת/10, ת/11). הדברים אמורים בשים לב ל-24 תעודות משלוח לכאורה לגביו הנאשם נשאל בחקירתו מיום 4/8/15 ותשובותיו בעניין זה (ת/38).

ט. עדויות והודעות פקידי ועובדי בנק בדבר הצורך בדיווח ליחידה לאיסור הלבנת הון, נוכח החשד כי בוצעה פעילות חריגה בחשבון הבנק של הנאשמת, לרבות במזומנים בתדירות גבוהה; כי הנאשם הגיע פעמים רבות לסניף הבנק עם צד ג', מגיד כחלוני, מפיץ החשבוניות הפיקטיביות לכאורה, לשם משיכת מזומנים תוך שביקש כי העמלות בגין משיכת המזומנים על ידי צד ג' ירדו מחשבונו; וכי הנאשם היה חותם על ביצוע הפעולה של משיכת המזומנים ומגיד כחלוני היה לוקח את המזומנים. (ת/54, ת/55).

13. בשים לב לכל שפורט לעיל, אני סבורה כי טענות הסנגור ביחס לקבילות ומשקל הודאתו של הבעלים של חברת יוצק בונה בע"מ (מוחמד מאדי) אין בהן בשלב זה כדי לפטור את הנאשמים מלהשיב לאישום. בהתאם, אף משקל הודעתו של העד שאדי עוואד (ת/74) יבחן בהמשך.

14. אשר לטענת הסנגור למחדלי חקירה ולאכיפה בררנית, בשל כך שגורמים שונים קשורים, לא נחקרו, הרי שאין בה כדי לשמוט את הקרקע תחת יסודותיהם המרכזיים של כתבי האישום (השווה: ת"פ (נצ') 31158-06-14 מ"י נ' יוסף אבו חאטום (14/6/18), ולהשלמת התמונה: ע"פ (נצ') 11265-09-19 יוסף אבו חאטום נ' מדינת ישראל (26/2/20); רע"פ 2430/20 יוסף אבו חאטום נ' מדינת ישראל (19/4/20)).

15. לנוכח כל האמור לעיל, אני סבורה כי המאשימה הניחה תשתית ראייתית לכאורית בסיסית ביחס ליסודות המרכזיים של העבירות המנויות בכתבי האישום, ומשכך על הנאשמים להשיב לאשמה.

סוף דבר

16. מכלול המפורט לעיל מצביע על קיומן של ראיות לכאורה ביחס למפורט בכתבי האישום ועל קיומו של קשר בין הנאשמים לעבירות המיוחסות להם בגדרי כתבי האישום, וזאת מבלי לבחון סוגיות של מהימנות או משקל. מטבע הדברים, טענות בדבר טיב הראיות, קבילות ומשקל, אופן ניהול החקירה וכדומה הינן טענות אשר מן הראוי להכריע בהן לאחר שתונח בפני בית המשפט מלוא התשתית הראייתית.

17. לפיכך, אני סבורה כי בשלב זה עומדות ראיות התביעה בחובה הנדרשת בדבר "ראיות לכאורה" להוכחת האשמה המיוחסת לנאשמים באופן המעביר הנטל לכתפי הנאשמים.

18. משכך, אני דוחה הבקשה וקובעת כי על הנאשמים להשיב לאשמה.

129371371

5467831354678313

ניתנה היום, ט"ז שבט תשפ"ג, 07 פברואר 2023, במעמד
הצדדים.